

lighed, men i visse Tilfælde ogsaa Ordre til at handle. Dette styrker Personalets Stilling og styrker dets Selvtillid.

Hermed tillader jeg mig da at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i Haab om, at man, enten man er mere eller mindre enig om den Fremgangsmaade, der nu skal anvendes, dog alle er enige om, at det maa blive til Gavn for Landet og os alle.

Ejsing: Ogsaa jeg skal anbefale Indstillingen fra Fællesudvalget, selv om jeg ikke gør det med synderlig Begejstring. Vi fra vor Side har været noget betænkelige ved at gennemføre en Ordning, som synes os at stride mod, hvad baade Generaldirektionen og Jernbaneetatens har ønsket. Der er tidt anket over Ledelsen af Jernbanesager, og der har vel nok været noget berettiget i Kritikken af og til, derom tvivler jeg ikke. Men derfor tør man ikke frakende de Mennesker, der stadig har med de Ting at gøre, en Del Forstand paa, hvordan man skal lede Jernbanevæsenet. Det er vel en af de Grunde, hvorfor vi har været betænkelige ved det, som har foreligget. Vi havde ment, at det havde været rigtigst, naar Ledelsen skulde reformeres, da at tage det, hvorom vi var enige, nemlig at afskaffe den kollegiale Styrelse, og derimod udskyde det, vi ikke kunde blive enige om. Vi har ogsaa stillet et Forslag i saa Henseende i Underudvalget, der var nedsat af Fællesudvalget. Vi havde ret let ved at blive enige om det, som der blev foreslaaet, men vi havde Uheld med os, for da vi talte med den højtærede Trafikminister derom, kunde han lige saa lidt forstaa det, som han før har kunnet forstaa vor Stilling her i Salen. Der var saa intet andet at gøre end at spekulere videre og finde paa noget andet, og vi er da naaet til det, der her foreligger. Den ærede Ordfører sagde, at der var gjort nogle Indrømmelser til vort Standpunkt. Jeg mener ogsaa, at der er gjort nogle Indrømmelser, saaledes at vi har kunnet gaa med dertil. Vi har alle været enige om, at vi maatte helst se at faa en Ende paa den Sag, og den Tanke har været medvirkende til, at vi til sidst er gaaet med.

Maa jeg sige et Par Ord om Jernbaneraadet, som den ærede Ordfører ogsaa nævnte. Det er vitterligt, at der her i Tinget til at begynde med ikke var stor Begejstring for dette Raad, men vi er allesammen gaaet med dertil, og jeg tror, at hele Sagens Behandling har gjort, at vi

har ment, at det maaske slet ikke var saa galt alligevel at faa et Jernbaneraad. Vi har ment, at der dog maaske derigennem kunde øves nogen Indflydelse paa Ledelsen og nogen Modvægt mod det Enevælde, som nu alligevel indføres ved den enevelldige Generaldirektør og de enevelldige Distriktschefer, som anbringes i Jernbanens Ledelse og maaske ogsaa — det nævnte den ærede Ordfører — nogen Modvægt mod det Enevælde, som Folketingets Finansudvalg har en vis Lyst til at tiltage sig. Den ærede Ordfører talte om Decentralisation. Ja, det Ord er blevet brugt saa tidt, at det næsten er blevet et Slagord. Det blev brugt i 1903, da der blev sagt, at det kunde skrives over den hele Lov af 1903. Nu siger vi det samme igen. Jeg er tilbøjelig til at mene, at selve Principet i det, der nu foreligger, just ikke tager saa stærkt Sigte derpaa, for naar man gør Ledelsen enevelldig, er det vel snarere en Centralisation end en Decentralisation. Men der er ikke Tvivl om, hvad vi allesammen mener, og hvad vi mente ogsaa for mange, mange Aar siden, ogsaa før 1903. Vi har ment under alle Forhandlinger, at vi skulde søge at faa en Decentralisation, og vi er gaaet saa vidt, at vi har sat selve Ordet ind i Lovforslaget i § 4, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa. Vi kunde nok have naaet lige saa vidt under den nuværende Ordning, det er jeg ikke i Tvivl om. Det er ikke Lovens Skyld, at vi ikke naaede det, det er Ledelsens Skyld. I § 12 har vi endogsaa sat en Bestemmelse ind, der tager direkte Sigte derpaa, naar vi nævner, at de lavere Instanser skal have Afgørelsen i adskillige Sager. Jeg vil ellers tro, at Jernbaneraadet vil kunne komme til at øve nogen Indflydelse og særlig i Retning af at faa Decentralisation indført, for det kan dog vel siges at være principielle Afgørelser, Jernbaneraadet i Henhold til § 18 faar Beføjelse til at træffe.

Jeg skal altsaa hermed anbefale Indstillingen, og jeg kan ganske slutte mig til Ordførerens Ønske om, at det, der vedtages, maa blive til Gavn for den store Jernbaneetat og den store Administration, som har en saa stor Indflydelse paa hele vor Økonomi. Dersom det, der har været Hensigten fra alle Sider, virkelig bliver gennemført, tror jeg, at det vil komme til at gøre Gavn.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Ogsaa jeg kan for mit Vedkommende anbefale det For-